

Okoli 7. ure zvečer se pokaže neznana kočija. Vsi so koj rekli, da mora biti Večernik. Bil je! Sam sodnik ga je spremljal.

Gospod župnik so celó iz topcev dali pokati v znamenje svojega velikega veselja, da je Večernik nedolžen.

Mlado in staro, vse se je zbralo okoli starčeka, vsaki mu roko podaja, vse mu čestita, vse ga pozdravlja.

A bleda Ančika? Njena mati?

Otroci! dalje pa rés ne morem. — Občutke starega Večernika, matere in nedolžne Ančike v tistem trenutku, ko je Večernik zopet v svojo hišo stopil, naj vam namesto mojega peresa mala podobica, ki je na prednji strani, predstavlja.

Kako se je Jožek laži odvadil.

Mlinarjev Jožek je imel gerdo navado lagati se. — Žalibog da je tudi dandanes mnogo takih otrok, ki radi lažejo. — Večkrat so ga opominjali starši in ga tudi primerno kaznovali, pa vse ni nič pomagalo, kajti Jožek je bil laži že preveč navajen. Ko se je nekega dne zopet bal, da ne bi bil kaznovan od svojih staršev, in je tudi že sam spoznal, kako ostudna je laž, pravi svojej materi: „Ljuba mati! kaj mi je vendar storiti, da ne bom več lagal?“ Mati odgovorí: „Obnašaj se vedno takó, da se ne boš bal resnice govoriti; misli si, da Bog vse vé, in obljubi mu, da se hočeš varovati vsake laži. Prosi ga pa tudi za pomoč, da bi mogel svoj sklep zvesto in natanko spolnovati. Terdno skleni laž opustiti in stori le to, kar je Bogu dopadljivo. Ako se ti znabiti težko zdi, to gerdo napako popolnoma opustiti, misli si: Bog mi bo gotovo pomagal, z božjo pomočjo mi bode vse mogoče, če bom le terdno voljo imel, resnično se poboljšati.“

Jožek je ubogal in storil vse, kar so mu mati svetovali. Večkrat je molil v samoti: „Ljubi Bog, Ti vse véš, ljubiš resnico in sovražiš laž. Pomagaj mi, da se odvadim lagati; jaz pa si hočem tudi skerbno prizadevati, da se ne bodem nikoli več zlagal.“ — In rés, poboljšal se je Jožek. Govoril je manj kakor po navadi, in vselej je premislil poprej, preden je kaj zinil. Tako je bilo zmiraj boljše, in naposled se je laži popolnoma odvadil.

Ali vidite otroci! koliko pomaga molitev in kako morate moliti.

Kdor vneto moli iz srcá,

Bog pomoč mu svojo dá.

Fr. Mekinec.

Popotnik.

(Iz nemškega.)

V nekem lepem gradu, o katerem že davno ni več sledú, stanoval je nekadaj bogat vitez. Veliko denarja je potrošil, da je svoj grad krasno okin-